

við til at samansjóða ferðafólkið, og leygarkvöldið gjørdist bara avbera hugnaligt. Í gjárkvöldið (sunnukvöldið blóm.) var tað so mikið ringt veður, at tá var litil futtur í umborð.

Hetta er kanska ikki síðstu ferð, at tú velur at

ferðast á henda hátt?

Nei, tað rokni eg ikki við. Eg skal eisini niður aftur við Norrønu tann 1. Januar, men eg haldi at hetta er finasta slag.

Hvat gleðir tú teg mest til um jólini?

Eg gleði meg mest til at

hitta mínar vinmenn og míni foreldur, og so gleði eg meg ikki minst til allan tann góða matin.

Hvat við nýggjárinum?

Eg atli mær at gera tað, at eg fari til Vágs, har eg eri uppvaksin, at halda nýggjár, tí har verður altíð gjørt serliga nógv burtúr.

nýggjárinum. Tá ið vit nú skulu hátíðarhalda ár 2000 ivist eg ikki í, at tað verður gjørt serliga nógv burtúr.

Jólaaftan á Eiði verður ikki hildið sum í øðrum bygdum

Bygdarfólkið á Eiði fer ikki í kirkju jólaaftan. Ístaðin savnast alt bygdarfólkið í skúlanum um fyratíðina seinnapartin, og tá verður dansað um jólatræið, jólaevangeliið verður lisið, og børnini fáa okkurt gott afturvið eini søgu

TERJI NIELSEN

So leingi sum menn vita um, hevur guðstænasta ikki verið á Eiði jólaaftan. Ein av elstu og virknastu monnunum innan miðstjórnararbeiði á Eiði, Kjartan Stakksund, sigur, at alt tað hann veit um, hevur bygdarfólkið savnast til jólatræ jólaaftan. Fyrstu mongu árin var jólahaldið í miðstjórnarhúsinum, men seinnu árin í skúlanum. Tað hevur altíð verið jólahald, og ongantíð hevur guðstænasta verið, sum hann veit um. Jóladað er guðstænasta í bygdini, og tá mótir alt bygdarfólkið trúfast.

Var hildið í tveimum fyrr

Kjartan greiðir frá, at tá ið jólahaldið var í miðstjórnarhúsinum fyrr, var tað bytt upp í tvey. Klokkan fyra var jólahald fyri børnum undir skúlaaldri, og klokkan seks var jólahaldið fyri børnum í skúlaaldri. Tað visti seg tó, at nógv tey flestu fólkinu komu til fyrra jólahaldið,

eru tað ikki einans børn og barnafamiljur, sum koma til haldið, men eisini tey eldru taka væl undir við tiltaki-

num.

At hetta tiltakið er nakað, sum fólk á Eiði ganga og gleða seg til í rúma tíð und-

an jólunum, er einki dulsmál, og Kjartan Stakksund sigur, at fyri eiðisfólk er tað, sum um jólini byrja við jóla-

haldinum í skúlanum jólaaftan.

meðan bert nøkur heilt fá møttu til tað seinna.

Tað bleiv síðani avgjørt, at hesi bæði jólahaldini skuldu sláast saman til eitt stórt, men hetta gjørdist so mikið umfatandi, at tað rúmaðist ikki í miðstjórnarhúsinum, og tí var farið niðan í skúlan, har tað er rúmligari.

Ein ógvuliga hugnalig løta

Hóast tað kanska ljóðar eitt sindur lægið í oyrunum hjá flestu føroyingum, at man ikki fer í kirkju jólaaftan, so eru eiðisfólk ógvuliga fegin um henda gamla jólasíð í bygdini. Kjartan Stakksund sigur, at jólahaldið er ógvuliga væl umtókt, og tað er ein stak hugnalig løta. At hetta eisini er ein sera góður máti at savna bygdarfólkið er eyðsæð.

Sambært Kjartani Stakksund er tað fólk í øllum aldri, ið savnast til jólahaldið, heilt frá teimum allarminstu til elstu í bygdini. Hóast jólahaldið upprunliga var ætlað til børnini, so

